

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia z dnia 20 lutego 2019 roku znak (...) - 2006, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. , ustalił wysokość kapitału początkowego T. B., na dzień 1 stycznia 1999 roku , na kwotę 113 800,50 zł.

Do ustalenia podstawy kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy, przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 01.01.1988 do 31.12.1997. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 74,42 %.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 74,42 % przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową określoną ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887)

Do obliczenia kapitału początkowego, organ rentowy przyjął: okresy składkowe (23 lata, 2 miesiące i 5 dni, tj. 278 miesięcy), nieskładkowe (6 miesięcy i 16 dni) oraz okresy sprawowania opieki nad dziećmi (8 miesięcy i 20 dni). Ustalony współczynnik, proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego, wyniósł dla ubezpieczonego 88,65 %

Średnie dalsze trwanie życia, wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat wynosi 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn - M.P. Nr 12, poz.173).

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy **nie uwzględnił** okresów:

- od 12 czerwca 1973 roku do 31 marca 1974 roku – z uwagi zawartą w przedłożonym świadectwie pracy inną datę urodzenia niż ta, którą wnioskodawczyni podawała w pozostałych dokumentach dostępnych ZUS
- od 18 maja 1995 roku do 19 sierpnia 1995 roku – ze względu na urlop bezpłatny

(decyzja z dnia 20 lutego 2019 roku k. 13-14 akta ZUS)

W dniu 13 marca 2019 r. odwołanie od powyższej decyzji złożyła T. B.. Ubezpieczona podniosła, że nie zgadza się z decyzją w części dotyczącej nie uwzględnienia przy ustaleniu wartości kapitału początkowego okresu od 12 czerwca 1973 roku do 31 marca 1974 roku, w którym wykonywała pracę w Ośrodku (...) w W., Zakład (...) w K.. Skarżąca argumentowała, iż Zakład, przez pomyłkę, wskazał niewłaściwą datę jej urodzenia w wydanym świadectwie pracy.

(odwołanie – k. 3)

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji. Nadto organ wskazał, że odwołująca nie przedłożyła żadnych środków dowodowych, na podstawie których można by przyjąć sporny okres do ogólnego stażu pracy.

(odpowiedź na odwołanie – k. 8)

Na rozprawie w dniu 23 grudnia 2018 roku, bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

(stanowisko pełnomocnika ZUS e - protokół z dnia 23 grudnia 2018 roku 00:02:27 - 00:02:38 płyta CD k. 58)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni T. B. urodziła się (...)

(kserokopia aktu urodzenia k. 6)

Obecnie T. B. mieszka w Wielkiej Brytanii

(okoliczność bezsporna)

W okresie od 12 czerwca 1973 roku do 31 marca 1974 roku, wnioskodawczyni była zatrudniona w Ośrodku (...) w W., Zakład (...) w K., na stanowisku stażysty młodszego operatora średniej mechanizacji.

(świadectwo pracy – k. 4 akt kapitałowych)

W ramach stosunku pracy ubezpieczona zajmowała się fakturowaniem przychodów i rozchodów magazynów.

(zeznania świadka H. L. – e – protokół rozprawy z dnia 23 grudnia 2019 roku – 00:04:21 – 00:11:05 – k. 15, płyta CD – k. 58)

Decyzją z dnia 23 lipca 2008 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. ustalił wysokość kapitału początkowego T. B. na dzień 1 stycznia 1999 roku na kwotę 112 914,34 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresów:

- od 12 czerwca 1973 roku do 31 marca 1974 roku – z uwagi zawartą w przedłożonym świadectwie pracy inną datę urodzenia niż ta, którą wnioskodawczyni podawała w pozostałych dokumentach dostępnych ZUS

- od 18 maja 1995 roku do 19 sierpnia 1995 roku – ze względu na urlop bezpłatny

(decyzja z dnia 23 lipca 2008 roku k. 18-19 akta ZUS)

Ubezpieczona nie zaskarżyła powyżej decyzji.

(bezsporne)

W dniu 24 stycznia 2019 roku T. B. złożyła ponowny wniosek o emeryturę i w związku z nim, zaskarżoną decyzją z dnia 20 lutego 2019 roku organ rentowy ustalił jej wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku na kwotę 113 800, 50 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy ponownie nie uwzględnił okresów wskazanych powyżej.

(wniosek k. 1-3 akt ZUS, decyzja z dnia 20 lutego 2019 roku k. 13-14 akta ZUS)

Na rozprawie w dniu 23 grudnia 2019 r. świadek H. L. zeznała, że w spornym okresie (tj. od 12 czerwca 1973 roku do 31 marca 1974 roku) pracowała razem z T. B. w Ośrodku (...) w W., Zakład (...) w K., a ponadto, że, to za jej namową ubezpieczona została tam zatrudniona. Ś. także zeznała, że wnioskodawczyni, po zakończeniu stosunku pracy w Ośrodku, podjęła zatrudnienie w firmie (...) w T.

(zeznania świadka H. L. – e - protokół rozprawy z dnia 23 grudnia 2019 roku – 00:04:21 – 00:13:58 – k. 15, płyta CD – k. 58)

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał w oparciu o dokumenty, zawarte w aktach organu rentowego oraz zeznaniach świadka H. L.. Analiza zgromadzonych dowodów wskazuje, iż są one spójne, wzajemnie się uzupełniają i nie ma żadnych podstaw by kwestionować ich wiarygodność. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, iż T. B. pracowała w spornym okresie w Ośrodku (...) w W., Zakład (...) w K.. Podkreślić nadto należy, że świadek, pracując w tym samym okresie i miejscu, co odwołująca miał wiedzę co do charakteru zatrudnienia T. B., w związku z czym potwierdził dane odzwierciedlone w wydanym świadectwie pracy. Na wiarygodność zeznań świadka, Z. sad wpriost wpływa tresc zeznan, a mkinaowicie świadek zeznała, ze wnisoadczyni, poz akonczeniu pracyw O., podjęcia zatrduenie w firmie (...), a tto wpsri wyniam ze swiadcztwa pracuyw nwsidcvzyni, która w okresie 22.04.1974r. – 28.02.1999r. była

ztrudniona w (...) S.A w T. . Ten element zeznań świadka , potwierdza , zdaniem Sądu, prawdziwość świadka. Wobec dopuszczenia innych dowodów, które wystarczyły dla zbadania podstawy merytorycznej dochodzonego roszczenia, Sąd postanowił nie uwzględnić wniosku o przesłuchanie wnioskodawczyni przed konsulem.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat (art. 173 ust. 2).

Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy, tj. na dzień 1 stycznia 1999 roku (ust. 3). Kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12 (art. 174 ust. 1 ww. ustawy).

Jak stanowi art. 174 ust. 2 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 ww. przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Zgodnie z art. 15 w/w ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

W myśl z kolei zaś art.16 przy ustalaniu kolejnych 10 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2, przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

Zgodnie z art. 185 ust. 1 cyt. ustawy przy ustalaniu wysokości emerytury dla osób nabywających prawo do emerytury w wieku określonym w art. 184, kapitał początkowy podlega przeliczeniu poprzez dodanie do okresów składkowych okresu równego różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym, o którym mowa w art. 24, a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę. Do przeliczonego kapitału początkowego stosuje się przepisy art. 173 ust. 3-6.

Z kolei w art. 6 w/w ustawy określono, które okresy aktywności zawodowej zaliczane są do okresów składkowych. Należą do nich przede wszystkim te okresy, za które odprowadzono składkę, m.in. okresy ubezpieczenia i okresy

opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości określonej w przepisach o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych.

Jak wynika zaś z § 22 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r. Nr 237, poz. 1412) jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności:

1) legitymacja ubezpieczeniowa;

2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Z kolei § 22 pkt 2 ww. rozporządzenia stanowi, że jeżeli ustawa przewiduje możliwość udowodnienia zeznaniem świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia, dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

Wskazać należy, że stosownie do art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udowodniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w k.p.c. Ograniczenia dowodowe, zawarte w ww. rozporządzeniu, dotyczą, bowiem, wyłącznie postępowania przed organem rentowym. Nie mają, więc, zastosowania w postępowaniu sądowym, opartym na zasadzie swobodnej oceny dowodów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2006 r., sygn. akt I UK 179/06, LEX nr 342283).

W niniejszej sprawie ubezpieczona nie miała możliwości dostarczenia, sprostowanego świadectwa pracy z Ośrodka (...) w W., Zakład (...) w K. (co oświadczyła w odwołaniu), w związku z czym Sąd dopuścił dowód z zeznań świadka, który ówczesnie był zatrudniony w ww. przedsiębiorstwie. W toku postępowania świadek potwierdził, iż w spornym okresie T. B. świadczyła pracę Zakładzie. Sąd uznał za wiarygodne oświadczenie wnioskaczyni, iż błąd w dacie urodzenia w wydanym świadectwie pracy stanowi jedynie omyłkę pracodawcy. Zdaniem Sądu, byłoby sprzeczne z zasadami logicznego rozumowania i wnioskowania oraz z praktycznymi zasadami doświadczenia życiowego, przyjęcie, iż błąd ten detereminuje prawdziwość dokumentu, potwierdzającego okres zatrudnienia odwołującej.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k. p. c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że uwzględnił do ustalenia wartości kapitału początkowego T. B. okres zatrudnienia od 12 czerwca 1973 roku do 31 marca 1974 roku w Ośrodku (...) w W., Zakład (...) w K..

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu, wyrażając zgodę na wypożyczenie akt ZUS.